

Τελευταία από μέρος της Κυβέρνησης ανακοινώνονται εξαγγελίες για επενδύσεις σε ακίνητη ιδιοκτησία στην Κύπρο από ξένες ακόμη και μουσουλμανικές χώρες, τις οποίες και λόγω της οικονομικής κρίσης καθωσορίζει. Εάν οι επενδύσεις αυτές αφορούν και γη Free hold και όχι μισθώσεις πρέπει πάση θυσία να αποφευχθούν, γιατί τα κακά που θα προκύψουν θα είναι αθεράπευτα. Σχετικά με τις ενδοκυπριακές συνομιλίες όπου γίνεται και η συζήτηση του εδαφικού πρέπει να τονιστεί ότι κανένας πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη ακόμη και με δημοψήφισμα δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει από τον αυτόχθονα την ακίνητη ιδιοκτησία, ούτε και με τη θέληση του γιατί επέρχεται αρχικά η δημογραφική αλλοίωση η οποία είναι έγκλημα πολέμου και σε μεταγενέστερο στάδιο το ολοκληρωτικό ξερίζωμα, οπότε δεν θα γίνεται λόγος για χαμένες πατρίδες ή περιοχές αλλιά για πουλημένες.

Την ευθύνη για τέτοια κατάληξη θα έχει αποκλειστικά η Κυβέρνηση που δεν προστάτευσε τα συμφέροντα της ακίνητης ιδιοκτησίας των Ελληνοκυπρίων κατοίκων των κατεχόμενων περιοχών, που για χιλιετηρίδες κρατήθηκαν με νύχια και με δόντια. Στέρηση ιδιοκτησίας μπορεί να γίνει μόνο για σκοπούς δημόσιας ωφελείας και κατόπιν αναγκαστικής απαλλοτριώσης, της οποίας η πιο δίκαια διευθέτηση είναι η ανταλλαγή με ισάξια γη στην ίδια περιοχή.

Σε ό,τι αφορά τις αυθαίρετες αξιοποιήσεις των ε/κ περιουσιών στα κατεχόμενα, σύμφωνα με την Κυπριακή, Οθωμανική αλλιά και παγκόσμια νομοθεσία, πάντοτε ήταν γνωστό ότι οτιδήποτε ανεγερθεί πάνω στη γη ανήκει σ' αυτήν και κατ' επέκταση στον ιδιοκτήτη της. Επομένως ας μην αναζητούν σανίδα σωτηρίας οι σφετεριστές και άρπαγές της. Σε ό,τι αφορά τους ξένους αγοραστές ούτε γι' αυτούς υπάρχει δικαιολογία. Ψεύδονται όταν προβάλλουν το επιχείρημα ότι δεν γνώριζαν ότι η γη είναι προϊόν αρπαγής. Βαρύνονται ακόμη και με την κατηγορία της κληπεταποδοχής. Ο πλέον οδυνηρός συμβιβασμός που θα μπορεί να γίνει μεταξύ του νόμιμου Ε/κ ιδιοκτήτη ή των κληρονόμων του είναι να αφαιρεθεί ο κληπεταποδόχος να καρπούται το κτήμα για περίοδο που να μην υπερβαίνει τα 14 χρόνια από την ημερομηνία της αξιοποίησης του κτήματος, γιατί μέσα στην περίοδο αυτή όλες οι γενόμενες αξιοποιήσεις αποσβένονται και τούτο μόνο στην περίπτωση που ο νόμιμος ιδιοκτήτης συγκατατεθεί στη μη κατεδάφιση των ανεγερθέντων σπιτιών.

Δυστυχώς υπάρχουν και περιπτώσεις Ε/κ για λόγους ανάγκης επιθυμούν να πωλήσουν ακίνητη ιδιοκτησία τους στα κατεχόμενα. Για να μην περιέλθουν οι ιδιοκτησίες αυτές σε χέρια κερδοσκοπών, πολύ δε περισσότερο σε χέρια Τ/κ ή ξένων, επιβάλλεται οργανωμένη από την ελληνική πλευρά αντιμετώπιση του ζητήματος. Οικονομικοί παράγοντες της περιοχής, οργανισμοί, συνεργατικά ιδρύματα, εκκλησίες, μοναστήρια και αλλιά θα πρέπει να συμβάλλουν στην ίδρυση

ενός φορέα, ο οποίος να αγοράζει τις περιουσίες αυτές ώστε να μη μειωθεί η έκταση της ε/κ κατεχόμενης ιδιοκτησίας.

Ο φορέας αυτός στο μέλλον θα επιδιώκει την επιστροφή της γης στον προηγούμενο ιδιοκτήτη της γης και, αν αυτός δεν τη θέλει τη διάθεση της με ορισμένα κριτήρια, όπως είναι η συγγένεια, η συνιδιοκτησία, ο συνορευών ιδιοκτήτης κ.α. σε άλλους ομοχώριους Ε/κ.

Με τον τρόπο αυτό θα διασωθεί η ε/κ κατεχόμενη ιδιοκτησία και κατ' επέκταση ολόκληρη η Κύπρος, γιατί θα αντιληφθούν αυτοί που προωθούν τις επιδιώξεις της Τουρκίας αλλιώς και η ίδια Τουρκία ότι έχει να κάμει με το λαό ο οποίος ουδέποτε αφέθηκε να ξεριζωθεί από τις πατρογονικές του εστίες.

Επιλογικό για τα ονόματα της Κύπρου

του Σάββα Παύλου,
Μέλους της Μόνιμης Κυπριακής Επιτροπής
Τυποποίησης Γεωγραφικών Ονομάτων

Στα δύο προηγούμενα σημειώματα εξετάσαμε τη στάση της Άγκυρας και του κατοχικού καθεστώτος απέναντι στα ιστορικά ονόματα της Κύπρου και την προσπάθειά τους για τον εκτουρκισμό του νησιού. Εξετάσαμε, ακόμη, τους αγώνες της Κύπρου για την υπεράσπιση των ονομάτων που μας κληροδότησε η Ιστορία και η Παράδοση. Τώρα βρισκόμαστε σε ένα με-ταιχμιακό σημείο για το Κυπριακό και διαισθάνομαι ότι ίσως υπάρχει κίνδυνος να αλλιάξει η πολιτική για τα τοπωνύμια σε μια νέα συμβιβαστική τοποθέτηση που θα αναγνωρίζει εν μέρει την τουρκική αυθαιρεσία. Τα μέλη της Επιτροπής για την Τυποποίηση των Γεωγραφικών Ονομάτων, που μέχρι στιγμής επέζησαν τριών Κυπρίων προέδρων και επτά υπουργών Παιδείας, και έδωσαν συνεχείς μάχες εναντίον των μεθοδεύσεων της τουρκικής πολιτικής για την υπεράσπιση των ιστορικών ονομάτων της Κύπρου, χωρίς να δεχτούν οποιαδήποτε υποχώρηση και συμβιβασμό, ίσως δεν είναι βοηθικά για τη νέα εποχή. Το πράγμα κάνει πιο τραγικό το γεγονός ότι στην ιστορική διαδρομή της Κύπρου, επί συνόλου 550 χωριών και πόλεων του νησιού υπάρχουν μόνο 7 χωριά με τουρκικό όνομα. Οι Τουρκοκύπριοι έμεναν σε μεικτά χωριά και δέχονταν το ιστορικό όνομα του χωριού ή, ακόμη, και σε χωριά με αμιγή τουρκοκυπριακό πληθυσμό κρατούσαν το παλιό όνομα πριν από τον εξισλαμι-